

Nr 205.

Af herr **Ericsson** i Vallsta, om inrättande af sex nya ordinarie vaktmästarebefattningar vid riksbankens hufvudkontor.

Vid riksdagen år 1910 framlade jag inom Andra kammaren uti motion nr 66 förslag om inrättande af 6 nya ordinarie vaktmästarebefattningar vid riksbankens hufvudkontor.

Denna motion vann icke Riksdagens bifall, men att den inom Andra kammaren fick stor anslutning framgår däraf, att efter behandling inom kammaren den samlade så stor minoritet som 101 röster mot 103.

Detta gifver mig anledning att ånyo vid denna riksdag framkomma med samma förslag; och tillåter jag mig därvid åberopa samma motivering, som finnes angifven uti min ofvannämnda motion vid förra riksdagen äfvensom den reservation, som af herrar Neiglick m. fl. afgafs vid punkt 4:o) af bankoutskottets utlåtande nr 6 angående förslag till ändringar i aflöningsstaten för riksbanken m. m.

Det enda skäl, som under riksdagsbehandlingen föregående år anfördes mot mitt förslag, var att fullmäktige i riksbanken ej ansåge det lämpligt, att ifrågavarande befattningar öfverflyttades på ordinarie stat. Och grunden för denna uppfattning angafs under öfverläggningen i Andra kammaren af herr Palme. Han framhöll nämligen därvid, att det vore alldeles nödvändigt för riksbanken att ha personer, som kunde verkställa ifrågavarande nattvakttjänstgöring och som kunde verkställa den på ett för riksbanken fullt betryggande sätt. Men då, fortsatte han, måste också fullmäktige ha i sin hand att, därest denna nattbevakning icke fullgjordes på vederbörligt sätt, kunna vidtaga antingen afskedsåtgärder, om så påfordrades, eller ock andra lämpliga åtgärder med större frihet än om de tjänstgörande voro ordinarie.

Häraf framgår emellertid, att särskilda kvalifikationer uppställas för de personer, åt hvilka nattvakttjänstgöring i riksbanken kan anförtros. Just detta synes mig ytterligare framhålla önskvärdheten af att denna

tjänstgöring icke uppdrages åt andra än ordinarie personal annat än i undantagsfall.

Mot den ifrågasatta förändringen har anförts, att nu ifrågavarande extra vaktmästare skulle efter vunnen befordran till ordinarie sannolikt söka befria sig från nattvakttjänstgöring samt att detta skulle medföra anställande af ytterligare extra personal för detta ändamål. Men med hänsyn till den befogenhet, som tillkommer fullmäktige i fråga om ordnande af tjänstgöringen bland riksbankens personal, måste det vara lätt för fullmäktige att äfven beträffande denna tjänstgöring utfärda lämpliga och betryggande bestämmelser, liksom det ej bör möta något hinder för fullmäktige att vidtaga erforderliga åtgärder med afseende på den person, som ej till fullmäktiges belåtenhet fullgör sitt åliggande. Att för detta ändamål göra någon skillnad mellan ordinarie och extra ordinarie anställning anser jag ingalunda nödvändigt, då ju fullmäktige kunna, om någon af vaktbetjäningen (den ordinarie) visar ohörsamhet mot förmans befallning eller på annat sätt felar i tjänsten, eller utom densamma förhåller sig otillbörligt, genast skilja honom från tjänsten, om ej förseelsen kan anses föranleda lindrigare bestraffning.

Då således några verkliga skäl ej anförts mot ifrågavarande förslag, men däremot vägande omständigheter framdragits för detsamma, föranlättes jag ånyo hemställa,

att Riksdagen måtte besluta inrättande af sex nya ordinarie vaktmästarebefattningar vid riksbankens hufvudkontor.

Stockholm den 27 januari 1911.

Johan Ericsson.
